



KAMIA ALH ΓH - NO OTHER LAND

Σκηνοθεσία-Σενάριο-Ηθοποιοί-Μοντάζ:

Μπάτζελ Άντρα, Γιουβάλ Άμπραχαμ, Χάμνταν Μπαλάλ.

Φωτογραφία: Ρέιτσελ Σορ

Μουσική: Γιούλιους Πόλουξ Ροθλέντερ

Χώρα: Παλαιστίνη, Νορβηγία (Εγχρωμη)

Διάρκεια: 92'

Πρώτη προβολή: ώρα 7.00 μ.μ.

Δεύτερη προβολή: ώρα 9.30 μ.μ.

Διακρίσεις: 40 Βραβεία και 14 υποψηφιότητες International Documentary Film Festival Amsterdam (IDFA) 2024, Βραβείο Κοινού Bastia Mediterranean Film Festival 2024, 3 Βραβεία, Μέγα Βραβείο τέχνης, Jury Jeune, και Μουσικής Berlin International Film Festival 2024, 2 Βραβεία, Κοινού και Ντοκιμαντέρ. Boston Society of Film Critics Awards 2024, Βραβείο καλύτερου ντοκιμαντέρ. European Film Awards 2024, Βραβείο καλύτερου ντοκιμαντέρ. Gotham Awards 2024, Βραβείο καλύτερου ντοκιμαντέρ. International Documentary Association 2024, 3 Βραβεία, σκηνοθεσίας, ντοκιμαντέρ και Courage under Fire. National Board of Review, USA 2024, Βραβείο Ελεύθερης Έκφρασης. New York Film Critics Circle Awards 2024, Βραβείο καλύτερης ταινίας Non-Fiction. São Paulo International Film Festival 2024, Βραβείο καλύτερου ντοκιμαντέρ. Vancouver International Film Festival 2024, Βραβείο Κοινού. Athens International Film Festival 2024, Χρυσή Αθηνά

Encounters South African International Documentary Festival 2024, Βραβείο καλύτερου Διεθνούς ντοκιμαντέρ.

CPH:DOX 2024, Βραβείο Κοινού.

Visions du Réel International Film Festival Nyon 2024, Βραβείο Κοινού

Sheffield International Documentary Festival 2024, Βραβείο Tim Hetherington.

Belfast Film Festival 2024, Βραβείο ντοκιμαντέρ.

Asia Pacific Screen Awards 2024, Βραβείο καλύτερου ντοκιμαντέρ.

Hot Springs Documentary Film Festival 2024, Βραβείο Κριτικής Επιτροπής

Tallgrass International Film Festival 2024, Βραβείο Εξέχουσας Γεναιότητας.

Cinema Eye Honors Awards, US 2025, Βραβείο The Unforgettables

IndieLisboa International Independent Film Festival 2024, 2 Βραβεία, Κοινού και καλύτερης ταινίας κοινού.

Montreal International Documentary Festival (RIDM) 2024, Βραβείο People's Choice.

Millennium Docs Against Gravity 2024, 3 Βραβεία, καλύτερης ταινίας, ART Doc και Κοινού.

Busan International Film Festival 2024, 2 Βραβεία Cinephile.

ZagrebDox 2024, Βραβείο Κοινού.

Human International Documentary Film Festival 2024, Βραβείο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Nuuk International Film Festival 2024, Βραβείο καλύτερου ντοκιμαντέρ.

Human Rights Film Festival Berlin 2024, Βραβείο Κοινού καλύτερης ταινίας.

MDOC - Melgaço International Documentary Film Festival 2024, Βραβείο καλύτερης διεθνούς ταινίας.

Sheffield DocFest 2024, Βραβείο Tim Hetherington.

Ένα ντοκιμαντέρ φτιαγμένο από έναν Παλαιστίνιο δικηγόρο κι έναν Ισραηλινό δημοσιογράφο αποτελεί εξ ορισμού μια απόλυτα καιρία ταινία. Πόσο μάλλον όταν είναι και κινηματογραφημένο με ρυθμό και αισθητική. Βραβευμένο στην Berlinale και πρόσφατα στις Νύχτες Πρεμιέρας.

Αυθεντικές «στιγμές» από την βασανιστική εκδίωξη πλήθους Παλαιστίνιων από την περιοχή της Δυτικής όχθης με την ονομασία Μασάφερ Γιάτα. Ο Ισραηλινός στρατός καταστρέφει σπίτια, σχολεία και κάθε άλλη «χειροποίητη» κατασκευή, οι Παλαιστίνιοι αρνούνται να εγκαταλείψουν τη γη τους και δύο δημοσιογράφοι και ακτιβιστές βιντεοσκοπούν και καταγράφουν την τραγωδία—σοκαριστικό (Δ. ΔΑΝΙΚΑΣ)

Υπάρχουν ταινίες που περικλείονται απόλυτα από τον τόπο και το χρόνο όπου έγιναν. Εάν το «Καμία Αλλη Γη» δεν ήταν μια συνεργασία Παλαιστίνιων και Ισραηλινών κι αν δεν είχε γίνει δυο ανάσες πριν την πυροδότηση του σημερινού πολέμου στη Γάζα, θα συζητούνταν διαφορετικά.

Όμως το «Καμία Αλλη Γη» είναι ακριβώς αυτό. Μια ταινία, ένα ντοκιμαντέρ, που γύρισαν δυο νέοι (ακτιβιστές θα λέγαμε, αλλά δεν υπήρξε και θέμα επιλογής), ο Παλαιστίνιος δικηγόρος Μπάτζελ Αντρα κι ο Ισραηλινός δημοσιογράφος Γιουβάλ Αμπραχάμ, μαζί, σ' έναν τόπο μικρογραφία της παλαιόθεν ισραηλο-παλαιστινιακής σύρραξης, για να καταδείξουν από τη μια τι συμβαίνει, από την άλλη ότι υπάρχει περιθώριο συνεννόησης μεταξύ των δυο λαών. Πριν τον πόλεμο.

Στο νότιο άκρο της Δυτικής Οχθης βρίσκεται η Μασαφέρ Γιάτα, μια ορεινή περιοχή, καλλιεργήσιμη, όπου από το 1945, λίγο πριν την ίδρυση του κράτους του Ισραήλ, έχουν κατοικηθεί γύρω στα είκοσι μικρά, πετρόκτιστα παλαιστινιακά χωριά. Ωστόσο, το 1980 ο ισραηλινός στρατός κήρυξε την περιοχή «ζώνη στρατιωτικής εκπαίδευσης», απαγορεύοντας την κατοίκηση της από Παλαιστίνιους κι εξαφανίζοντας τα κατοικημένα χωριά από τον επίσημο χάρτη. Από τότε, τακτικά, ο ισραηλινός στρατός με μπουλντόζες ισοπεδώνει τα κτίσματα κι εκτοπίζει βίαια τους κατοίκους, για να τα εξαφανίσει και κυριολεκτικά. Εκείνοι επιστρέφουν, ξαναχτίζουν, ξαναεγκαθιστούν γεννήτριες, ξαναβρίσκουν τα ζώα και τα χωράφια τους. Ως την επόμενη φορά.

Αυτή την ιστορία καταγράφει το ντοκιμαντέρ «Καμία Αλλη Γη», το οποίο έκανε την πρεμιέρα του και βραβεύτηκε ως **καλύτερο ντοκιμαντέρ** στην Berlinale (προκαλώντας πολιτικό χάος), αποσπώντας το βραβείο κοινού και εκεί αλλά και στα περίοπτα φεστιβάλ ντοκιμαντέρ CPH:DOX και Visions du Réel, και κερδίζοντας πρόσφατα, το βραβείο καλύτερου ντοκιμαντέρ στις Νύχτες Πρεμιέρας.

Το ντοκιμαντέρ είναι μια ταινία **ανθρωπιστική**, μια και παρακολουθεί μεν τη βίαιοπραγία, επαναλαμβανόμενα, αλλά εστιάζει με **τρυφερότητα** και επιμονή στο πώς την εισπράττουν τα θύματα, οι κάτοικοι, μαγνητοσκοπώντας τα τραύματά τους, ψυχικά και σωματικά, την απελπισία τους, τη διαμαρτυρία τους

και την ιστορία τους: μια πάππου προς πάππου αντίσταση που διατρέχει γενιές αλλά δεν μοιάζει να κερδίζει το παιχνίδι με το χρόνο. Κι αυτό το κάνει, από τη μια χωρίς να παραμελεί την κινηματογραφική του διάσταση, κι από την άλλη χωρίς να γίνεται, σκόπιμα τουλάχιστον, χειριστικό συναισθηματικά.

«Θέλεις να ανατρέψεις την Κατοχή μέσα σε δέκα μέρες, χρειάζεται υπομονή.» λέει σε μια στιγμή ο Μπάτζελ στον Γιουβάλ κι εκεί είναι που η ταινία παίρνει την πραγματική της διάσταση. Γιατί τη βλέπουμε σε μια εποχή όπου η επίθεση στη Γάζα και, πλέον, τον Λίβανο, μετρά εκατοντάδες θανάτους κάθε μέρα. Γιατί η πίστη των δυο δημιουργών και της ομάδας τους, ότι **η ομόνοια μπορεί να υπάρξει**, ότι η συνεργασία θα φέρει την ειρήνη, δεν μπορεί παρά να μοιάζει ρομαντική, καλόπιστα αφελής.

Εκείνο που πραγματικά καταφέρνει το «Καμία Αλλη Γη», ακόμα και μέσα από τη φεστιβαλική του επιτυχία (κυρίως γι' αυτή), είναι να φέρει τους θεατές αντιμέτωπους, πρόσωπο με πρόσωπο, με πράξεις αποτρόπαιες και μια καθηλωτική δυστυχία, χωρίς να σχολιάζει, αλλά και χωρίς να τους δίνει περιθώριο ν' αποστρέψουν το βλέμμα. Με ησυχία και καθαρότητα. **Κι αυτό, αυτή τη στιγμή, είναι ένα πολύτιμο εργαλείο για το αίτημα κατάπαυσης πυρός, με τη μορφή μιας μαρτυρίας.**

FLIX TEAM

Ένας Παλαιστίνιος ακτιβιστής και ένας Ισραηλινός δημοσιογράφος προσπαθούν να καταγράψουν τον αγώνα των κατοίκων του Μάσαφερ Γιάτα στη Δυτική Όχθη να σώσουν τον οικισμό τους από τις απανωτές, βίαιες απόπειρες του ισραηλινού στρατού να τον κατεδαφίσει ολοσχερώς.

Η ανθρωπιά αντιπαράθεται στον ολοκληρωτισμό, σε μια αποκαλυπτική περιγραφή μιας απελπισμένης, ηρωικής συλλογικής αντίστασης σε μια μιλιταριστική μηχανή καταστολής.

Προϊόν συλλογικής κινηματογραφικής προσπάθειας, το βραβευμένο με Χρυσή Αθηνά στις Νύχτες Πρεμιέρας «Καμία Αλλη Γη» φέρνει στο φως **μια ανοιχτή πληγή στο σώμα της μεσανατολικής πραγματικότητας**, η οποία τείνει τώρα να (συγ)καλυφθεί από τα επείγοντα τραύματα που της προκάλεσαν οι πρόσφατες εξελίξεις. Στη Δυτική Όχθη, λοιπόν, επιχειρείται εδώ και χρόνια μια συστηματική προσπάθεια βίαιης αλλαγής ολόκληρης της τοπικής ανθρωπογεωγραφίας, κάτι το οποίο συντηρεί την άσβεστη ένταση μεταξύ των πληθυσμών της περιοχής. Πόσες λεπτομέρειές της, όμως, φτάνουν ως εμάς;

Το ντοκιμαντέρ, σοκαριστικό και ακατέργαστο, προηγείται κάθε αισθητικής πρόθεσης, γεννώντας συγκίνηση μέσα από μια αλήθεια η οποία δεν χρειάζεται να γίνει μελοδραματική για να αφυπνίσει. Μια αλήθεια που δίνει τον δικό της αγώνα για να ακουστεί, καθώς η ανθρωπιά, ως απελπισμένη, ηρωική συλλογική αντίσταση, αντιπαράθεται στον ολοκληρωτισμό και σε μια μιλιταριστική μηχανή καταστολής.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΗΤΣΗΣ

Yuval Abraham (ισραηλινός δημοσιογράφος)
Basel Adra (παλαιστίνιος ακτιβιστής)
Hamdan Ballal.